

[Eva Kjer Hansen]

der skal gå, inden kommunalbestyrelsen har pligt til at give et tilbud, og ved at give økonomisk mulighed for det kan vi fremme, at kommunen på et tidligere tidspunkt får givet den unge et tilbud. Det afgørende må være, at kommunen bliver motiveret til at gribe ind så hurtigt som overhovedet muligt.

Men vi må have for øje, at dette forslag jo hænger sammen med lovforslaget fra arbejdsministeren om at give kommunerne hjemmel til at fastsætte arbejdstiden i disse beskæftigelsesprojekter. Jeg synes, det er værd at fremhæve, at når vi godt kan have en arbejdstid på 30 timer ugentlig, ja, så er det jo simpelt hen for at give plads til så mange som overhovedet muligt inden for de givne ressourcer.

Indførelsen af ungdomsydelsen fra juli for de unge under 20 år, der modtager kontanthjælp, var det første led i aktiveringslinien, og med dette forslag koncentrerer initiativerne om de unge mellem 20 og 25 år. Det væsentlige for os i Venstre er, at vi kan tilbyde de unge, der er ledige, noget andet end passivitet. Ungdomsarbejdsløsheden er i dag så stort et problem, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, og det gælder om at gribe fat i de unge så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor ser vi efter de positive tilkendegivelser, der er kommet i dag, frem til en god udvalgsbehandling.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Venstres ordfører udtrykte det på den måde, at de unge skal sikre sig mod arbejdsløshed. Det er jo ikke specielt nemt i et samfund med op imod 300.000 arbejdsløse.

Vi står med det forslag, som skal ses i sammenhæng dels, som det er nævnt, med Sauntehusoplægget og dels med arbejdsministerens forslag om kommunal beskæftigelse på 30 timer for de unge under 25 år, der arbejder på beskæftigelsesprojekter eller hos private med løntilskud, og som blev behandlet her i folketingsalen i går. SF deltog i arbejdet i første fase, og vi står så nu ved starten af anden fase.

Overordnet synes vi selvfølgelig også i SF, at i mangel af arbejde er det godt, at ungdomsydelsesordningen foreslås udvidet til også at gælde de 20-årige. Vi var som sagt med i forliget sidste sommer, og mange steder ser det ud, som om ordningen er kommet godt i gang, men hr. Jørn Pedersen fra Socialdemokratiet nævnte, at det er svært at leve op til i nogle kommuner. Alt

alt mangler vi dokumentation for, hvordan ordningen har fungeret indtil nu, og det er en af de ting, vi selvfølgelig må have afklaret i det kommende udvalgsarbejde.

Efter de bemærkninger, jeg her har gjort om det første punkt, som vi er positive over for, så må jeg, hvad de to øvrige punkter angår, sige, at vi afviser den foreslåede ændring for de unge under 23, der skal have indtægter i en sammenhængende periode på hele 12 måneder i stedet for de 3 måneder, hvorefter de før var berettiget til at få kontanthjælp efter reglerne for mennesker over 23 år.

Forslaget om, at gruppen mellem 21 og 25 år nu efter at have modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder skal tilbydes aktiviteter 30 timer om ugen i en 5-måneders-periode, finder vi simpelt hen for sølle. At blive aktiveret i 5 måneder er ikke nok. Vi mener, at formålet med en aktiv arbejdsmarkedspolitik skal være, at de arbejdsløse kommer i arbejde eller i uddannelse eller i en kombination af disse to ting, og det synes jeg ikke at en 5-måneders-aktivitet borger for at de unge kommer.

Indtil vi får sikret alle unge uddannelsesret og ret til arbejde, skal vi have opbygget en vifte af tilbud. Jeg tænker her bl.a. på kombinationsuddannelser på daghøjskoler, tekniske skoler, specialarbejderskoler m.v. eller eventuelt et arbejdstilbud – som før sagt – kombineret med uddannelse. Unge på dagpenge eller bistandshjælp, der arbejder aktivt i en teatergruppe, på en lokalradio eller lignende opfylder for mig at se også lovgivningens krav om at være til rådighed for arbejdsmarkedet. I virkeligheden er det kun fantasien og regeringens syn på arbejdsbegrebet, der sætter grænser for, hvilke muligheder der er.

Jeg vil slutte med at fortælle en historie fra det virkelige liv. En ung arbejdsløs student vil bare i arbejde – jeg synes, det er så vigtigt, vi får snakket om, at de unge nemlig bare vil i arbejde eller i uddannelse. Han er på hjælp, og hans forældre er henholdsvis arbejdsløs og førtidspensionist. Han søger så i erkendelse af, at hans studentereksamen ikke kan bringe ham ind på en anden uddannelse, optagelse på efg, og han bliver optaget. Han opsiges sit værelse, og han flytter hjem til forældrene; men inden han modtager SU, skal han betale 900 kr. i forskellige uddannelsesudgifter, og så er han selvfølgelig